

name *Myelophilus* was generally accepted after its introduction and only recently the name *Blastophagus* has been revived. The name *Myelophilus* is still used, e. g. by HAGEDORN in the Coleopterorum Catalogus (1910), and by KLOET and HINCKS in their Check List of British Insects (1945).

The valid name *Myelophilus* Eichhoff can be fixed without suspension of the Rules, but *Blastophagus* Eichhoff cannot.

Therefore, the Commission is asked to place the generic name *Myelophilus* Eichhoff on the Official List of Generic Names and is requested to add the invalid generic name *Blastophagus* Eichhoff to the Official Index of Invalid and Rejected Names.

August 1950.

Over onjuiste etikettering

door

G. KRUSEMAN

In de Entomologische Zeitschrift van 1 Juli 1950 begint een vervolgartikel van Dr v. FROREICH „Richtlinien für Fundortbezettelung“. In dit overigens zeer duidelijke en juiste betoog komt m. i. één zeer gevaarlijke opmerking voor, waar hij voorstelt bij kennelijk valse etiketten een gecorrigeerd etiket aan de speld te steken. Wat is nl. het geval? Dr. v. FROREICH heeft exemplaren van *Celerio dahlii* Geyer ontvangen, welke volgens het etiket uit „Süd Frankreich“ en de „Can. Ins.“ afkomstig zijn. *Cel. dahlii* zou echter alleen op Corsica voorkomen; ik citeer Dr v. FROREICH: „Von einem Auftreten dieser rein korsischen Unterart der *euphorbiae*-Gruppe in Südfrankreich ist bisher in der Literatur nichts erwähnt“, terwijl op de Canarische eilanden de ondersoort *aithymali* vliegt. Hij neemt aan, dat beide etiketten vals zijn en vervolgt: „Ich habe daher beide Stücke mit Fundortzettel „Corsica, nach REBEL und SEITZ“ versehen, die beiden falschen Etiketten eng zusammen gefaltet und unter die neue Fundorbezeichnung gesteckt, nachdem ich darauf den Namen des Lieferanten mit dem Zusatz „fide“ vermerkt hatte. Auf diese Weise sind die zwei Falter noch als sammlungsfähige Stücke mit richtigem Fundort anzusehen und obendrein ist die falsche Fundortbezeichnung nebst dem Namen desjenigen, der sie mutmasslich erteilt hat, festgehalten.“

Deze handelwijze komt mij minder gelukkig voor. In zo'n geval dient men duidelijk te laten uitkomen, dat het vindplaatsetiket vermoedelijk vals is, het dient niet klein onder de dieren weggestopt te worden. Het etiket Corsica heeft bovendien geen enkele waarde. Men vermeldt op een apart etiket: vindplaats vermoedelijk fout; in dit geval met de toevoeging: *C. dahlii* alleen van Corsica. Of als ge Latijn prefereert: *Indicium loci videtur dubium*. Doch nooit de oorspronkelijke etiketten verknoeien (wat hier niet gebeurd is), of een schijnbaar goed etiket toevoegen. Bovendien zou men uit „Corsica, nach REBEL und SIETZ“ kunnen lezen, indien men de werkwijze van Dr v. FROREICH niet kent, dat in een artikel van REBEL & SIETZ aanwijzingen op dit bepaalde dier te vinden zijn.

Ten slotte kunnen de etiketten achteraf echt blijken. Denk aan HEYLAERTS's opgave van *Whittleya retiella* Newman van Breda!

Amsterdam-O., Zeeburgerdijk 21, Juli 1950.